

Journal of Social Sciences

Volume 3 | Issue 2

Article 10

1965-01-01

วิเทศกรณิ

ประสิทธิ์ วรรณวิสุทธิ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

วรรณวิสุทธิ, ประสิทธิ์ (1965) "วิเทศกรณิ," *Journal of Social Sciences*: Vol. 3: Iss. 2, Article 10.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss/vol3/iss2/10>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Social Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

Chulalongkorn Journal Online

Office of Academic Resources

Chulalongkorn University

Article Information:

To cite this document: ประสิทธิ์ พรหมพิสุทธิ. (1965). วิเทศกรณ. Faculty of Political Science (JSS), 3(2), 223-229

Date received:

Date revised:

Date accepted:

License and Terms:

This is an Open Access article under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>). Please note that the reuse, redistribution and reproduction in particular requires that the authors and source are credited.

วิเทศกรณ

ประสิทธิ์ วรรณพิสุทธ์

๙๙๙๙๙๙๙๙

ในฐานะที่เป็นประเทศผู้นำของโลกเสรี มีความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ มากกว่า ๑๐๐ ประเทศ และมีสนธิสัญญาผูกพันกับประเทศต่าง ๆ ราว ๔๐ ประเทศ ทำให้สหรัฐฯ ต้องเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในภูมิภาคทั่วโลก ด้วยเหตุนี้เอง สหรัฐฯ จึงต้องเผชิญกับปัญหาหลายประการ ทั้งสลับซับซ้อนและเกี่ยวพันกันไปหมด ดังนั้น จึงไม่เพียงแต่จะเป็นการยากที่จะแก้ปัญหาเท่านั้น แต่เมื่อใช้วิธีหนึ่งแก้ปัญหาหนึ่งในประเทศหนึ่งแล้ว วิธีการนั้นเองกลับก่อปัญหาอีกปัญหาหนึ่งแก่อีกประเทศหนึ่งได้ ทั้งนี้เราจะได้นำมาพิจารณาเฉพาะในปัญหาที่สำคัญ ๆ ซึ่งสหรัฐฯ กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน

ปัญหาแรกเป็นปัญหาเกี่ยวกับสหประชาชาติ ในเรื่องนี้อาจแยกพิจารณาออกเป็นสองประการ แต่ที่เกี่ยวข้องกันคือปัญหาเรื่องสมาชิกเพิ่มขึ้นและเรื่องโซเวียตไม่ยอมชำระค่าใช้จ่ายแก่สหประชาชาติ เมื่อเริ่มก่อ

ตั้งองค์การนี้มาเมื่อ ๒๐ ปีก่อน สหประชาชาติมีสมาชิกเพียง ๕๑ ประเทศ แต่มาถึงปัจจุบันสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกกว่าเท่าตัวเป็น ๑๑๕ ประเทศ ทั้งนี้ ไม่นับอินโดนีเซียซึ่งประกาศถอนตัวออกไป ประเทศที่เพิ่มขึ้นใหม่นี้ส่วนใหญ่อยู่ในเอเชียและแอฟริกาซึ่งเป็นประเทศด้อยการพัฒนา และเคยเป็นอาณานิคมของประเทศตะวันตกมาก่อน สหประชาชาติต้องรับภาระให้ความช่วยเหลือทั้งทางด้านการเศรษฐกิจและการอันหมายถึงว่าสหรัฐฯ จะต้องจ่ายค่าบำรุงเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน ประเทศเหล่านั้นยังคงมีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อตะวันตก จึงมักไม่ค่อยร่วมมือกับประเทศฝ่ายตะวันตก และที่ร้ายกว่านั้นก็คือหันไปสนับสนุนโซเวียตเสียบ่อย ๆ ด้วยหลักการหนึ่งประเทศต่อหนึ่งเสียง ทำให้ประเทศเหล่านั้นมีอิทธิพลมากในการที่จะวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ในสหประชาชาติ ปัจจุบันนี้มีมติที่จะได้เสียงสนับสนุน ๒ ใน ๓ จะต้องอาศัยเสียงของประเทศกลุ่มเอเชีย-อัฟ

ริกาเป็นสำคัญ ผิดกับสมัยแรกๆ ที่เสียงของ
ลาตินอเมริกาและยุโรปตะวันตกมีอิทธิพล
มาก เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปเช่นนี้
สหรัฐฯ ซึ่งเป็นประเทศผู้นำกลุ่มตะวันตกจึง
อยู่ในฐานะลำบาก ทำให้มีความโน้มเอียงที่
จะเปลี่ยนนโยบายเป็นตั้งเอาอำนาจกลับไปสู่
คณะมนตรีความมั่นคงตามเดิม แทนนโยบาย
นี้ประเทศเหล่านั้นก็ทราบดีว่า ผลในระยะต่อ
ไปจะเป็นอย่างไร ดังนั้นก็คงจะพยายามขัด
ขวาง การลงมติของกลุ่มเอเชีย-แอฟริกาใน
เรื่องโซเวียตอ้างชำระค่าบำรุงสำหรับใช้จ่าย
ในการรักษาสันติภาพอาจจะเป็นสิ่งที่ทำให้
สหรัฐฯ ตัดสินใจว่า จะมีบทบาทต่อไปอย่าง
ไรในสหประชาชาติ การตัดสินใจของ
สหรัฐฯ จะไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบกระเทือน
ไปถึงประเทศด้อยพัฒนาโดยตรงเท่านั้น แต่
จะมีผลต่ออนาคตโดยรวมของสหประชา
ชาติด้วย ในปัญหาเรื่องการเงินจนกระทั่ง
บัดนี้ก็ยังหาทางตกลงกันไม่ได้ ประเทศ
ต่าง ๆ ได้พยายามหาวิธีทางซึ่งจะเป็นที่ยอมรับ
ทั้งสหรัฐฯ และโซเวียต เพื่อป้องกันมิให้
สองประเทศนี้เผชิญหน้ากันในปัญหาสิทธิการ
ออกเสียง เมื่อ ๒๒ มกราคม สกน โซเวียต
ได้แสดงทัศนคติของตนให้ปรากฏชัดอีกครั้ง
หนึ่ง โดยแจ้งว่า การที่โซเวียตจะออกเงิน
เท่าใดเป็นเรื่องของรัฐบาลโซเวียตจะกำหนด

และจะออกเงินก็ต่อเมื่อสมัชชาใหญ่ยอมรับ
ข้อเสนอของกลุ่มเอเชีย-แอฟริกาเมื่อ ๓๐ ธันวาคม
สกก่อน ทั้งจะต้องดำเนินงานต่อไป
ตามปกติ คือ มีการออกเสียงในทุก ๆ กรณี
ข้อเสนอของกลุ่มดังกล่าวมีว่า ไม่ให้นำเอา
กฎบัตรสหประชาชาติมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับ
และการออกเงินสมทบในกองทุนสหประชา
ชาติจะต้องออกกันทุกประเทศ มิใช่ให้ประ
เทศที่ค้างชำระเท่านั้นต้องเป็นฝ่ายออก ใน
ระยะแรก ๆ สหรัฐยังคงยึดมั่นอยู่ในท่าที่เดิม
คือยืนยันว่าโซเวียตจะต้องชำระเงินให้แก่สห
ประชาชาติอย่างน้อย ๒๑ ล้านดอลลาร์ มิ
ฉะนั้นก็ให้นำมาตรา ๑๙ มาใช้ แต่ต่อมา
ท่าทีของสหรัฐฯ ได้เปลี่ยนไปคือจะยังไม่ให้
มีมติในเรื่องนี้ เพราะต้องการให้มีการเจรจา
หาทางตกลงกันเป็นการภายใน ท่าที่เช่นนี้
แสดงว่าสหรัฐฯ เองก็ไม่ประสงค์จะให้เรื่อง
ถึงขั้นแตกหัก สหรัฐฯ จะทำเช่นนั้นก็ต่อเมื่อ
มั่นใจว่า จะมีเสียงสนับสนุนถึง ๒ ใน ๓ และ
โซเวียตจะไม่ถอนตัวออกจากสหประชาชาติ
ปัญหาความขัดแย้งในเรื่องการเงินนี้เอง ทำ
ให้การประชุมสมัชชาใหญ่สมัยที่ ๑๙ ต้อง
หยุดพักการประชุมเรื่อยมาตั้งแต่เปิดการประชุม
เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม สกก่อน และต้อง
พักการประชุมไปจนถึงเดือนกันยายนอันเป็น
กำหนดเปิดประชุมสามัญครั้งที่ ๒๐ อย่างไรก็ตาม
ที่ประชุมสมัชชาใหญ่สมัยที่ ๑๙ ก็ได้จัดตั้ง

คณะกรรมการชั้นชุดหนึ่ง ประกอบด้วยประเทศต่างๆ ๓๓ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย ด้วยเพื่อพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหาคังกล่าว ควรจะได้คอยติดตามผลการปฏิบัติงานต่อไป

ปัญหาที่สองคือจะทำอย่างไรกับคองโก นับตั้งแต่สหรัฐให้การสนับสนุนนายชอมเบ้ نرم. คองโก สหรัฐต้องเสียความนิยมในแอฟริกาถึงทุกที สถานการณ์ในคองโกขณะนี้ นับว่าเลวร้ายมาก เมื่อกลางเดือนมกราคม อดีต นรม.อคูลา ได้เริ่มแสดงบทบาทอีกครั้งหนึ่ง โดยเรียกร้องให้จัดตั้งรัฐบาลขึ้นใหม่ ไม่ให้นายชอมเบ้ نرم.คนปัจจุบันเข้าร่วมด้วย แต่กลับจะให้นายจีเบนี ผู้นำของฝ่ายกบฏ เข้าร่วมในรัฐบาล แม้ว่าฝ่ายรัฐบาลจะยึดเมืองสแตนเลย์วิลล์ไว้ได้แล้ว แต่ฝ่ายกบฏก็ยังมีการตั้งอยู่ เพราะนอกจากจะได้รับความช่วยเหลือจากจีนแดงแล้ว ยังได้รับความช่วยเหลือจากโซเวียตอีกด้วย นอกจากนี้ ประเทศคินี อูแกนด้า และทังซาเนีย สามประเทศในแอฟริกาตะวันออกก็ได้ประกาศให้ความช่วยเหลือ ซึ่งจะเป็นผลให้ฝ่ายกบฏมีที่พักพิงและที่หลบซ่อนมากขึ้นนอกเหนือไปจากความช่วยเหลือทางด้านการเมือง สถานะของนายชอมเบ้นับวันแต่ละลง นายชอมเบ้ได้ชื่อว่าเป็นผู้แยกคางก้าเป็นเอกราชจากคองโก และใช้ทหารรับจ้างเป็นเครื่อง

มือ การกระทำเช่นนี้ผู้นำในแอฟริกาถือว่า เป็นความผิดอย่างมหันต์ นายชอมเบ้จึงเปรียบเสมือนแกะขาวในหมู่แกะดำ แม้จะไม่ผิดก็เสมือนผิด

เมื่อรูปการณ์เป็นเช่นนี้ สหรัฐาย่อมต้องเดือดร้อนด้วย เพราะได้ผูกพันและให้ความช่วยเหลือแก่รัฐบาลคองโกมาแต่ต้น และรู้สึกเป็นหน้าที่ที่จะต้องสกัดกั้นอิทธิพลของคอมมิวนิสต์ในแถบนั้น ดังนั้น ประธานาธิบดีจอห์นสันจะต้องวินิจฉัยสั่งการให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดลงไป ในขณะนี้มีทางออกที่มองเห็นอยู่ ๒ ทางคือ ทางแรก ให้ความช่วยเหลือแก่นายชอมเบ้ แต่ถ้าทำเช่นนี้ก็จะต้องพร้อมที่จะเผชิญกับปฏิกิริยาทางการเมืองจากประเทศในแอฟริกา เพราะประเทศในแอฟริกาหลายประเทศมีข้อผูกพันที่จะช่วยฝ่ายกบฏเมื่อสหรัฐเข้าช่วยนายชอมเบ้ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อสหรัฐ จะมีมากขึ้นในขณะเดียวกันก็เป็นการยากที่สหรัฐจะมั่นใจได้ว่า จุดมุ่งหมายของสหรัฐในคองโกจะประสบผลสำเร็จ ทางออกอีกทางหนึ่งก็คือ ดำเนินการต่อไปตามเดิม คือช่วยครั้ง ๆ กลาง ๆ ถ้าทำเช่นนี้ผลก็คงจะเป็นอย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ คือสถานการณ์เลวลงเรื่อยๆ ทำที่ในระยะนี้ของสหรัฐ ส่อไปในทางที่ว่าจะเลือกใช้วิธีหลัง เพราะเกรง

ว่าการใช้วิธีแรกจะทำให้สหรัฐฯ ต้องเข้าไปผูกพันกับกองโกเช่นเดียวกับที่ผูกพันอยู่กับเวียตนาม ถ้าสหรัฐฯ ปลอยกองโกไว้อย่างนี้ อีกไม่นานกองโกจะตกอยู่ในภาวะยุ่งเหยิงอีกครั้งหนึ่ง แม้ว่ารัฐบาลใหม่ของบูร์นัคซึ่งอยู่ติดกับกองโกจะคัดค้านพันธมิตรทางการทูตกับจีน แต่แล้วเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ค.ศ. ๑๙๖๕ จีนแดงก็ยังมิทางช่วยเหลือกบฏในกองโกอยู่ ยิ่งไปกว่านั้น อิทธิพลของจีนแดงในภาคพื้นอัฟริกาที่มีความโน้มเอียงให้เห็นว่ามีมากยิ่งขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้ จะเห็นได้จากจีนแดงได้แสดงท่าทีโดยชัดแจ้งในการชักชวนมิให้โซเวียตเข้ามาอยู่ในกลุ่มเอเชียอัฟริกา และกล่าวเตือนมิให้ชาติเอเชียอัฟริการับความช่วยเหลือจากโซเวียตอีกด้วย

อีกปัญหาหนึ่งคือปัญหาเกี่ยวกับเคอโกลล์ ในบรรดาประเทศที่เป็นพันธมิตรกับสหรัฐฯ ฝรั่งเศสนับว่าเป็นประเทศที่มีนโยบายแตกต่างกับสหรัฐฯ มากที่สุด เช่น คึงกันพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ของตนเอง เสนอให้เอเชียอาคเนย์เป็นกลาง ชักชวนอังกฤษ ไม่ยอมให้เข้าองค์การตลาดร่วมยุโรป รับรองจีนแดง และท่าทีใหม่ ซึ่งกำลังจะกล่าวต่อไปนี้ ประธานาธิบดีเคอโกลล์แห่งฝรั่งเศสมีเจตจำนงแน่วแน่ที่จะสร้างยุโรปให้เป็นอีกกลุ่มหนึ่งต่างหากจากสหรัฐฯ ทั้งในด้านการทหาร เศรษฐกิจ และการเมือง เคอ

โกลล์ได้เปิดเผยทัศนะของตนอีกครั้งหนึ่งในการให้สัมภาษณ์เมื่อ ๔ ก.พ. ค.ศ. ๑๙๖๕ โดยเสนอความเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ สามเรื่อง คือ เรื่องแรกให้ห้ามหาอำนาจ ซึ่งรวมทั้งจีนคอมมิวนิสต์ด้วย แต่ไม่รวมจีนคณะชาติ เปิดประชุมที่เจนีวาเพื่อพิจารณาและแก้ไขกฎบัตรสหประชาชาติ เรื่องที่สองให้กลับไปใช้มาตรฐานทองคำในการชำระหนี้ระหว่างประเทศซึ่งที่เคยปฏิบัติกันมาในสมัยก่อน และเรื่องที่สามคือปัญหาการรวมเยอรมัน ฝรั่งเศสมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ประเทศในยุโรปเจรจาแก้ปัญหาเยอรมันกันเองทั้งสหรัฐฯ และโซเวียตจะต้องไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ ปัญหาทั้งสามเรื่องนี้เป็นปัญหาที่ประเทศมหาอำนาจทั้งสองฝ่ายมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีส่วนได้เสียอยู่ด้วย ไม่โดยตรงก็โดยปริยาย เคอโกลล์เป็นบุคคลที่ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงท่าทีง่าย ๆ คงพยายามให้นาข้อเสนอของตนไปดำเนินการ ด้วยเหตุนี้ข้อเสนอของเคอโกลล์จึงเป็นการสร้างปัญหาการเมืองระหว่างประเทศขึ้นใหม่อีก

ในเรื่องการปฏิรูปองค์การสหประชาชาติเคอโกลล์กล่าวว่า กฎบัตรสหประชาชาติได้กำหนดให้จัดตั้งสมัชชาใหญ่ขึ้นเป็นที่สำหรับพิจารณาหรืออภิปรายปัญหาของโลกและทั้งคณะมนตรีความมั่นคงเป็นองค์การให้คำวินิจฉัย แต่บัดนี้การปฏิบัติได้เปลี่ยน

แปลงไปจนกระทั่งซากเอกภาพ เสื่อมเสีย เกียรติและไม้อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ทางเดียวที่จะให้สหประชาชาติศึกษาก็คือให้สหรัฐอเมริกา โซเวียต อังกฤษ ฝรั่งเศส และจีนแดง กลับไปพิจารณากฎบัตรกันเสียใหม่ โดยเปิดการเจรจากันขึ้นที่เจนีวา ข้อเสนอของ เคอโกลด์ มีประเด็นที่น่าพิจารณาอยู่สาม ประเด็น คือ เรื่องแรก เคอโกลด์ ถือว่าในขณะนี้ได้มีการฝ่าฝืนกฎบัตร ในเรื่องนี้ เคอโกลด์ คงหมายถึงกรณีเรียกเก็บเงินจาก สมาชิกเป็นค่าใช้จ่าย ในกองกำลังรักษาสันติภาพในคองโก ฝรั่งเศสมีความเห็นเช่นเดียวกับโซเวียตว่า ในการจัดตั้งกองกำลังขึ้นจะ ประกอบด้วยประเทศใดบ้าง องค์การใดของ สหประชาชาติ มีหน้าที่บังคับบัญชารับผิดชอบ และค่าใช้จ่ายจะนำมาจากงบใด เหล่านี้เป็นปัญหาที่อยู่ในเขตอำนาจของคณะมนตรีความมั่นคง แต่ในกรณีคองโก สมาชิกส่วนใหญ่กลับเป็นฝ่ายวินิจัย จึงเป็นการไม่ถูกต้อง ดังนั้นฝรั่งเศสจึงไม่ยอมชำระเงิน ๑๖ ล้านดอลลาร์ที่เลขาธิการสหประชาชาติเรียกเก็บจากฝรั่งเศสเป็นค่าใช้จ่ายในกองกำลัง แม้ศาลโลกจะได้วินิจฉัยว่าสมาชิกทุกประเทศ ต้องชำระ แต่ฝรั่งเศสก็ถกย่นกรานว่ามติของ สมาชิกใหญ่ไม่มีผลผูกพันตนมาแต่ต้น ความขัดแย้งเรื่องการเงินนี้ได้กลายเป็นปัญหาหนึ่ง ทั้งที่ไคกล่าวมาแล้วข้างต้น ประเด็นที่สอง

แห่งข้อเสนอของ เคอโกลด์ ก็คือให้มีการ พิจารณากฎบัตรกันเสียใหม่ ซึ่งอาจจะหมายถึงการแก้ไขทั้งหมด หรือการแก้ไขเฉพาะ เรื่อง โดยบัญญัติเรื่องดังกล่าวข้างต้นให้ชัดเจนและประเด็นสุดท้าย เคอโกลด์ ถือว่าจีนแดงเป็นประเทศมหาอำนาจประเทศหนึ่งโดยเข้าแทนที่จีนคณะชาติ

การที่ เคอโกลด์ เสนอเรื่องปรับปรุง สหประชาชาติขึ้นมา อาจมีวัตถุประสงค์ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสามอย่างรวมกัน ดังต่อไปนี้คือ ประการแรกเป็นเรื่องแบบที่ เรียกว่าเคอโกลด์ ต้องการสร้างปัญหาขึ้นใน วงการเมืองของโลก โดยยังไม่ต้องการให้ นำมาพิจารณาจริงจังแต่อย่างใด เพียง แต่ให้มีประเด็นถกเถียงกันในการเมือง ระหว่างประเทศดังเช่นที่เคยเสนอให้เอเชีย อากเนย์เป็นกลาง เมื่อไม่มีประเทศใดสนใจก็ปล่อยให้กลายเป็นคลื่นกระทบฝั่งไป ประการที่สอง เพื่อเป็นข้ออ้างในแง่ข้อกฎหมาย ในการที่ฝรั่งเศสไม่ยอมชำระค่าบำรุง และ ประการที่สาม เคอโกลด์เป็นปฏิปักษ์ต่อองค์ การที่เรียกว่า “องค์การเหนือรัฐ” ซึ่งได้แก่องค์การที่จัดตั้งขึ้นมีอำนาจเหนือรัฐสมาชิก เช่นการรวมรัฐต่าง ๆ เป็นสหพันธรัฐ เคอโกลด์อาจจัดเอาสหประชาชาติ เป็นองค์การ แบบนั้นก็ได้ จึงตั้งใจจะปรับปรุงเสียใหม่

ประธานาธิบดีจอห์นสันได้ให้สัมภาษณ์

ในเวลาต่อมา ไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของ เกอโกลด์ โดยอ้างว่าปัญหาของสหประชาชาติมิใช่เรื่องมาแต่กฎบัตร แต่เนื่องมาจากการปฏิบัติ คือ ประเทศต่าง ๆ ไม่ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ หรือลายลักษณ์อักษรของกฎบัตร เหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้สหรัฐฯ ไม่อาจยอมรับข้อเสนอของเกอโกลด์ ได้ก็คือข้อที่ให้อินแดงเข้าแทนที่จีนคณะชาติ

ในเรื่องมาตรฐานทองคำ เกอโกลด์ เสนอว่า ให้กลับไปใช้มาตรฐานทองคำ (Gold Standard) ในการชำระหนี้ระหว่างประเทศแทนการใช้มาตรฐานปาวรรทองคำ (Gold Exchange Standard) โดยให้เหตุผลว่า ทองคำมีค่าคงที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก การที่วงการค้าในโลกทุกวันนี้ใช้การชำระหนี้ด้วยกระดาษเงินตราสกุลดอลลาร์ และสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงก็ ย่อมเป็นการเสี่ยงต่ออันตรายอยู่มากถ้าหากสหรัฐฯ และอังกฤษเพื่อยงพลา้งทางการเงิน เพราะอังกฤษก็ประสบวิกฤตการณ์เกี่ยวกับเงินปอนด์สเตอร์ลิงกึ่งวอลลง ส่วนสหรัฐฯ ก็ส่งเงินดอลลาร์ออกนอกประเทศเป็นจำนวนมากเพื่อค้ำเนินการค้าและการช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก การที่เกอโกลด์เสนอเช่นนั้นก็โดยมีวัตถุประสงค์จะรื้อถอนอิทธิพลทางเศรษฐกิจและทางการเมืองของสหรัฐฯ มากกว่า เพราะขณะนี้เงินดอลลาร์ของสหรัฐฯ สามารถที่

จะชำระหนี้ระหว่างประเทศได้เช่นเดียวกับทองคำสมัยก่อน หากกลับไปใช้มาตรฐานทองคำแล้ว สหรัฐฯ ก็จะมีอิทธิพลในทางการเงินของโลกน้อยลง แต่ฝรั่งเศสและกลุ่มตลาดร่วมจะมีอิทธิพลเพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อยก็เท่ากับสหรัฐฯ เพราะปัจจุบันประเทศตลาดร่วมมีทองคำเท่า ๆ กับสหรัฐฯ

อย่างไรก็ตาม การที่จะกลับไปใช้มาตรฐานทองคำตามข้อเสนอของ เกอโกลด์ จะไม่ทำให้สถานการณ์ดีขึ้น ทั้งอาจจะเป็นอันตรายด้วยซ้ำไป เพราะระบบนั้นใช้ไม่ได้ผล แม้ในสมัย ๒๐ ปีก่อน และปริมาณของทองคำในขณะนั้นก็ไม่พอใช้สำหรับการแลกเปลี่ยน ยิ่งไปกว่านั้นการกลับไปใช้ทองคำชำระหนี้จะเป็นประโยชน์แก่โซเวียต เพราะโซเวียตเป็นประเทศที่ผลิตทองคำได้มาก สหรัฐฯ อ้างว่าการใช้มาตรฐานทองคำจะทำให้เกิดสงครามเศรษฐกิจ คือประเทศต่าง ๆ จะให้ประเทศลูกหนี้ชำระหนี้เป็นทองคำ ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่มีทองคำพอชำระ ดังนั้นก็ต้องจำกัดการส่งทองคำออก ต้องเพิ่มภาษีอากร และจำกัดการค้า อันจะเป็นผลนำไปสู่ความยุ่งยาก ในที่สุด อังกฤษและเยอรมันตะวันตกก็ไม่เห็นด้วย ดังนั้นจึงเชื่อกันว่า ผลสุดท้ายจะไม่มีใครยอมรับข้อเสนอของ เกอโกลด์ เพราะจะเท่ากับก้าวถอยหลังกลับไปใช้ของเก่าในศตวรรษก่อน ซึ่งมีคุณค่าไม่ดีกว่า

ของใหม่ที่กำลังใช้กันอยู่ในขณะนี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาการรวมเยอรมัน ประธานาธิบดีเคอโกลด์ประกาศว่า ในหลักการแล้วเป็นปัญหาของยุโรป โดยเฉพาะซึ่งยุโรปควรจะแก้ไขให้สำเร็จลงได้ด้วยตนเอง ความหวังที่จะใช้ความเข้มแข็งของตนบังคับให้ โซเวียต ถอยจากเบอร์ลินจะไม่ได้ผล โซเวียตก็จะต้องเลือกใช้วิธีบังคับเช่นเดียวและกัน ข้อเสนอทั้งหลายล้วนนับว่าเป็นไปตามแนวเจตจำนงเดิมของเคอโกลด์กล่าวคือ จะสร้างยุโรปให้เป็นกำลังที่สามให้ทัดเทียมกับสหรัฐฯและโซเวียต เคอโกลด์ได้พยายามเน้นถึงคติชาตินิยม กล่าวหาสหรัฐฯในทำนองที่ว่าสหรัฐฯ ใช้อิทธิพลครอบงำยุโรป เช่นในแผนการจัดตั้งประชาคมแอตแลนติก แผนจัดตั้งกองเรือนิวเคลียร์ผสม (Multilateral Nuclear Force) ในขณะเดียวกันเคอโกลด์ก็พยายามดำเนินการทุกวิถีทางที่จะเข้าแทนที่สหรัฐฯ

การรวมเยอรมัน เป็นเรื่องหนึ่งในหลาย ๆ เรื่องที่ฝรั่งเศสมีความเห็นเป็นเอกเทศไม่เป็นแนวเดียวกับสหรัฐฯ ๖ อังกฤษและแม้แต่เยอรมันตะวันตกเอง เคอโกลด์คัดค้านเสมอมา ไม่ยอมให้มีการเจรจากับโซเวียตในเรื่องการรวมเยอรมัน โดยอ้างว่ายังไม่ถึงเวลา ทั้งยังจะเป็นผลร้ายอีกด้วย เพราะโซเวียตกับบริวารในยุโรปตะวันออกจะไม่ยอมรับ เคอโกลด์เห็นว่าไม่มีทางที่จะรวมเยอรมันได้ทราบเท่าที่โซเวียตยังคงควบคุมยุโรปตะวันออกอยู่ เพราะเพียงแต่จะกิดรวมเยอรมันเท่านั้นก็จะทำให้ชาวรัสเซีย ชาวโปแลนด์ ชาวเช็กและชาวรูเมเนียรวมกัน ประชาชนเหล่านี้อาจมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องใดก็ตาม แต่ในเรื่องการรวมเยอรมันแล้วเห็นพ้องกันหมด ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ฝังลึกอยู่ในหัวใจของชาติ ความกลัวเยอรมันนี้เองทำให้ยุโรปตะวันออกรวมกัน ดังนั้นการรวมเยอรมันในสภาพแวดล้อมเช่นนี้เป็นการเสี่ยงต่อสงครามโดยไม่จำเป็น มาเมื่อ ๒๐ มกราคม ค.ศ. ๑๙๖๓ เคอโกลด์ ประกาศออกมาว่าเห็นด้วยกับนรม. แอร์ฮาร์ด แห่งเยอรมันตะวันตก ที่ให้สามมหาอำนาจตะวันตกกับเยอรมันตะวันตกเปิดประชุมพิจารณาข้อเสนอรวมเยอรมันเพื่อจะได้เจรจากับโซเวียตต่อไป การที่เคอโกลด์มีท่าทีผ่อนปรนให้แก่ นรม. แอร์ฮาร์ดครั้งนี้ วงการเมืองให้เหตุผลว่าเคอโกลด์อาจเห็นว่า การรวมเยอรมันเป็นเรื่องที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพราะมีระบุไว้ชัดแจ้งในสนธิสัญญาปารีสว่า อีกประการหนึ่ง เป็นการตอบแทนรัฐบาล เยอรมันตะวันตกที่ยอมลดราคาของธัญญาพืชในตลาดร่วมตามข้อเรียกร้องของฝรั่งเศสและหวังเป็นการช่วยให้รัฐบาลของ นรม. ลูว์วิก แอร์ฮาร์ดและพรรคคริสเตียนเดโมแครตได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งซึ่งจะมีขึ้นเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๙๖๓ อันจะเป็นผลดีแก่ฝรั่งเศสเองด้วย เพราะพรรคฝ่ายค้านของเยอรมันตะวันตกขณะนี้ เป็นปฏิปักษ์กับ

ประธานาธิบดีเคอโกลด์อย่างไรก็ตาม การที่เคอโกลด์ยอมผ่อนปรนครั้งนี้ เคอโกลด์ก็มีความมั่นใจอยู่ว่า จะไม่มีการเจรจาอย่างจริงจังแต่อย่างใด เยอรมันตะวันตกคงได้รับผลจากการเจรจาเพียงเล็กน้อยหรืออาจไม่ได้เลยทั้งนี้ เพราะบทบาทของเยอรมันตะวันตกกับกองกำลังนิวเคลียร์ผสมหลายชาติ(MLF) ซึ่งนอกจากโซเวียตจะยืนยันท่าทีว่า การรวมเยอรมันจะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าหากเยอรมันตะวันตกเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในโครงการดังกล่าวแล้ว ฝรั่งเศสเองก็คัดค้านอย่างแข็งขัน

ในทัศนะของเคอโกลด์นั้น เยอรมันจะรวมกันได้ก็ต่อเมื่อโซเวียตมีเสรีภาพมากขึ้นทั้งภายในโซเวียตเองและในการติดต่อกับต่างประเทศ อีกอย่าง เงื่อนไขการรวมจะต้องเป็นที่ยอมรับของยุโรปตะวันออกด้วย ดังนั้น จะต้องเปิดความสัมพันธ์ทางการเศรษฐกิจและเสริมสร้างความเข้าใจอันดีกับประเทศในกลุ่มยุโรปตะวันออกเสียก่อน ทางเยอรมันตะวันตกเองจะต้องยอมรับว่า การตกลงปัญหาเอกภาพเยอรมัน จะต้องตกลงเรื่องพรมแดนและเรื่องการเมืองอาวุธด้วย ข้อเสนอของเคอโกลด์ที่ให้ปล่อยยุโรปด้วยกันเองแก้ปัญหาเยอรมันนี้ สหรัฐฯ ได้ประกาศเมื่อ ๕ ก.พ. ศกนี้ว่า สืบหาอำนาจยังต้องรับผิดชอบในการรวมเยอรมัน มิใช่เฉพาะประเทศในยุโรปเช่นที่เคอโกลด์เสนอ

สหรัฐฯถือว่าการรวมเยอรมันเป็นจุดมุ่งหมายหลักในนโยบายของสหรัฐฯฯ และสหรัฐฯฯ จะร่วมมือกับพันธมิตรทางรวมเยอรมันต่อไป การรวมเยอรมันจะต้องเป็นไปโดยสันติและโดยเสรี ถ้อยแถลงนี้เป็นการแสดงว่าสหรัฐฯฯ ไม่เห็นด้วยกับเคอโกลด์

ท่าทีของเคอโกลด์ ดังกล่าว ทำให้เกิดเป็นปัญหาขึ้นแก่สหรัฐฯฯว่าควรจะดำเนินการเช่นไรต่อฝรั่งเศส ก็จะยอมคล้อยตามเคอโกลด์หรือจะใช้เหตุผลหักล้างข้ออ้าง หรือจะดำเนินการต่อไปโดยไม่นำพาต่อข้อหักท้วงเหล่านี้ล้วนแต่เป็นเรื่องที่ก่อกวนใจได้ยาก หากไม่ฟังเสียงเคอโกลด์เสียเลยสัมพันธ์ภาพก็จะเลวลงและไม่ได้รับความร่วมมือจากฝรั่งเศส โดยเฉพาะที่ตึงทางภูมิศาสตร์ของฝรั่งเศส ทำให้สหรัฐฯฯต้องอาศัยฝรั่งเศสอยู่บ้าง กล่าวคือกำลังทหารส่วนใหญ่ของสหรัฐฯฯตั้งอยู่ในเยอรมันตะวันตก ต้องอาศัยเส้นทางลำเลียงผ่านฝรั่งเศส ถ้าฝรั่งเศสไม่ร่วมมือ ทหารของสหรัฐฯฯก็จะอยู่ในฐานะลำบาก หากจะย้ายไปทางเบลเยียม เนเธอร์แลนด์ หรือเยอรมันเองก็ได้ แต่ก็ใกล้กับประเทศมาเลเซียเกินไป อย่างไรก็ตามทางออกที่สหรัฐฯฯเลือกใช้ก็คือให้เวลาเคอโกลด์แสดงความยิ่งใหญ่ต่อไปก่อน เพราะในที่สุดเคอโกลด์ก็คงต้องหันมาร่วมมือกับสหรัฐฯฯเอง

วารสารสังคมศาสตร์

THE JOURNAL OF SOCIAL SCIENCES

<u>ที่ปรึกษา :</u>	ดร. ประชุม โฉมฉาย	B.A. (Hons.), B. Litt. (Oxon), Barrister-at-Law (England), Docteur-en-Droit (Paris).
	ดร. เกษม สุวรรณกุล	ร.บ. เกียรตินิยม (จุฬาฯ), M.P.A., Ph.D. (New York University).
	ดร. สมศักดิ์ ชุโต	B.A. Com. (Manchester), Ph.D. (London).

กองบรรณาธิการ :

	อาจารย์วินดา ไกรฤกษ์	ร.บ. เกียรตินิยม (จุฬาฯ), A.M., M.A.L.D. (Fletcher), Certificat de la langue Francaise (Sorbonne).
	อาจารย์ จรุณ สุภาพ	ร.บ. เกียรตินิยม (จุฬาฯ), M.A. (Northwestern University).
	อาจารย์ วัจน์ เจริญอักษร	ร.บ., ร.ม. (จุฬาฯ)
	อาจารย์ เขียน ชีระวิทย์	ร.บ. เกียรตินิยม (จุฬาฯ), น.บ. (ธรรมศาสตร์), นบ.ท., A.M. (Harvard University).
	อาจารย์ สวัสดิ์ ส่งสัมพันธ์	ร.บ. เกียรตินิยม (จุฬาฯ)
<u>บรรณาธิการ :</u>	อาจารย์ ชาญชัย อิงภากรณ์	ร.บ. เกียรตินิยม (จุฬาฯ), M.A.P.A. (University of Minnesota).

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ : อาจารย์ ชาญชัย อิงภากรณ์ (รักษาการ)

เจ้าของ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ :

๑. เพื่อเผยแพร่และแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการแก่นักศึกษา นักศึกษา ข้าราชการและบรรดาผู้สนใจทั่วไป
๒. เพื่อเป็นศูนย์กลางในการรายงานกิจการและความเคลื่อนไหวของสมาชิก

สำนักงาน : สำนักงาน "วารสารสังคมศาสตร์" คึกกณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พระนคร
โทรศัพท์ ๕๖๘๑๘ และ ๕๖๘๑๓

กำหนดออก : ปีละ ๑ ฉบับ ในเดือนมกราคม พฤษภาคม และ กันยายน

อัตราค่าบำรุง : ปีละ ๒๕ บาท หรือจำหน่ายปลีกเล่มละ ๑๐ บาท ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดติดต่อแจ้งความจำนงค์
ได้ที่ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ สำนักงาน "วารสารสังคมศาสตร์"

สังคมศาสตร์ ปรัชญา

นิตยสารราย ๓ เดือน

เจ้าของ : พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์
แทนสมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย

สารบัญกร : นายสมศักดิ์ ชูโต

บรรณาธิการ : นายสุลักษณ์ ศิวรักษ์

ออกปีละ ๔ ฉบับ ในเดือน มิถุนายน กันยายน ธันวาคม และ มีนาคม
จำหน่ายปลีกตามร้านทั่วไป เล่มละ ๑๐ บาท สมาชิกค่าบำรุงปีละ ๓๐ บาท
(รวมค่าส่งไปรษณีย์กร) ส่งชานาติได้ในนาม นายสุลักษณ์ ศิวรักษ์
บรรณาธิการ ส่งจ่ายไปรษณีย์พระโขนง

ทุนการศึกษา
ของ 102 ปี

โดยมีเงินช่วยเหลือ 102 ปี

มีอยู่ทั่วทุกจังหวัด ช่วยเด็กอ้วน

PROD. ESSO.

ด้วยถ้อยคำ

จาก

บริษัทเอเซียมอเตอร์ จำกัด

ถนนรองเมือง ซอย ๕ โทร. ๓๖๓๐๔

ผู้แทนจำหน่ายรถยนต์นั่ง BMW ของเยอรมัน

ด้วยถ้อยคำ

จาก

โรงพิมพ์สวัสดิมงคลศาสตร์แห่งประเทศไทย

รับพิมพ์สิ่งพิมพ์ทุกชนิด สนใจติดต่อ โทร. ๕๗๖๒๒

กรมศิลปากร

๕๕๐๐

สมุดรายนามผู้บริจาค

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

กรมศิลปากร

๓๓๓

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ของสมาคมสังคมนักข่าวแห่งประเทศไทย

จุฬารัตน์ ๒ ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๖๒

นายสมชาย หิตทิพย์ ผู้พิมพ์โฆษณา

พฤษภาคม ๒๕๐๘